

சிவதங்கத் துடிக்கும் சிறகுகள்

ம.துருவள்ளுவர். கவிஞர்கள்

செதுக்கத் துடிக்கும் சிறகுகள்

ம. திருவள்ளுவர்

வெளியீடு :

தாமரைச் செல்வி பதிப்பகம்

1280 - இராணி அண்ணாநகர்,

சென்னை - 600 078

செதுக்கத் துடிக்கும் சிறகுகள் (கவிதை)

ம. திருவள்ளுவர் ©

முதல் பதிப்பு : டிசம்பர் 2000

பக்கம் : 80

தாள் : 16 கிலோ சேச்சாமி

கட்டு : சாதாரண கட்டு

அச்ச : மணி ஆப்செட்
சென்னை - 600 005.

வெளியீடு : தாமரைச் செல்வி பதிப்பகம்
1280, இராணி அண்ணாநகர்,
சென்னை - 600 078.

விலை : ரூ. 30/-

அணிந்துரை

திரு. ம. திருவள்ளுவரின் கவிதைகளைப் படிக்கக் கிடைத்த வாய்ப்பு குறித்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட கவிதைகள் நல்ல வாசிப்பைத் தருகின்றன. 'போக்க அல்ல - பொழுதை ஆக்கவே கவிதைகள்' எழுதுவதாகத் திருவள்ளுவர் எழுதியிருக்கிறார். ஒரு கவிஞர் - பெயர் மறந்துவிட்டது - என்னிடம் தொலை பேசியில் கேட்டார். நான் ஏன் கவிதைகள் எழுதுகிறேன் என்று. கவிதையில் என்ன எழுதுகிறாய் என்று கேட்ட காலம் போய். 'ஏன் எழுதுகிறாய்' என்று கேட்கிற காலம் வந்துவிட்டது. நான் அவருக்கு 'பொழுது போவதற்காக எழுதுகிறேன்' என்றேன். 'ஹாபியா' என்றார் அவர். 'இல்லை பொழுதுபோவதற்காக' என்றேன் நான். அதைத் தான் 'ஹாபி' என்பார்கள் என்றார் அவர். 'செய்யும் வேலையை விட்டு விடுதலை பெற ஒருவர் மேற்கொள்ளும் மகிழ்ச்சியான - ஊதியம் பாராத வேலைதான் ஹாபி' என்பார்கள் என்றேன் நான். ஆனால் நான் கவிதையை அப்படி மேற்கொண்டதில்லை. என்னுடைய பொழுது எழுதினால்தான் போகும். பொழுது என்றால் கவிதைப் பொழுது. இந்தப் பொழுதைப் போக்கவே நான் எழுதுகிறேன் என்றேன். இந்தப் பொழுதின் உட்கூறுகள் பல. அவற்றில் என்னென்னவோ செய்திகள் உண்டு. எனக்குத் தெரிந்து பக்தி இலக்கிய காலத்தில்தான் - அதைத் தொடர்ந்து அரசியல் விழிப்புணர்வுடைய இக்காலத்திலும் தான் இக்கேள்வி எழுந்தது.

ம. திருவள்ளுவரின் கவிதைகள் சில ஓர் அரங்கில் படித்தால் கைதட்டல் பெறக்கூடியவை. மனச்சுவர்கள், உடைந்த வீடு, விருந்துக்குரியவள், மீண்டும் தலைப்புச் செய்திகள், சிந்தாமணியும் சின்னாச்சியும், குருகுலம் ஆகிய கவிதைகளை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம். வேறு சில கவிதைகள் அப்படிப்பட்டவை அல்ல. இப்படிப்பட்ட கவிதைகளைக் கொண்டுதான் கவிஞரின் முழுமையை உணர்கிறோம். சொல்லப்போனால் இப்படிப்பட்ட கவிதைகளே மற்றவற்றைப் பேச உரிமையைக் கவிஞருக்கு

வழங்குகிறது. அந்த வகையில் 'முதல் இராத்திரி மகப்பேறு, தூறல், செவிலியர்' போன்ற கவிதைகளைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றில் ஆதி ராத்திரி ஒரு காரணத்துக்காக என்னைக் கவர்ந்தது. இக்கவிதைகளின் விளைபயன் பாராட்டத்தக்கது. கால்களுக்கு ஒரு கணை என்ற கவிதையில் 'சாத்தான்' 'கோயில்கள்' 'யாத்திரை' என்று மூன்று சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. கோயிலும் யாத்திரையும் எல்லாச் சமயங்களுக்கும் பொது, ஆனால் 'சாத்தான்' அப்படி அல்ல. பாரத நாட்டின் பண்பாட்டில் சாத்தானும் இல்லை. சைத்தானும் இல்லை. அரக்கர்கள் கூட தெய்வ கணத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தாம் இந்திய நாகரிகத்தின் மன ஆரோக்கியத்துக்கு அடிப்படையான காரணம் ஒரு சாத்தான் இல்லாததுதான். The fundamental sanity of Indian Civilisation has been due to an absence of Satan' என்று ரொமீலா தபார் அவர் எழுதியுள்ள இந்திய வரலாறு (1965) நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதைச் சொல்லி வைக்கிறேன்.

அன்புடன்

ஞானக்கூத்தன்.

என்னுரை

போக்க அல்ல-
பொழுதை ஆக்கவே
கவிதைகள்..

- ❖ இயற்கை -
வாழ்க்கை
எனும்
இரு கை கூப்பலில்
மொட்டாகி
வாசக உள்ளங்(கள்)கைகள்
வாங்கி வாசிக்கையில்
மலர்வன - கவிதைகள்
- ❖ இக்கரையையும் அக்கரையையும்
இணைத்துப் பாயும்
அக்கறை நதி என் கவிதைகள்..
- ❖ தனிமனித விக்கல்களுக்கும்
சமூகச் சிக்கல்களுக்கும்
இடையாடும் இவை
போர்வையற்ற பார்வைகள்
- ❖ கவிதையாக்கலும்
கவிதை வாசித்தலுமாக
கடக்கும் நொடிகளெல்லாம்-
நெஞ்சைப் புதுப்பிக்கும்
நிகழ்வுகளாக..
- ❖ பொழுது போக்குவதாக அல்லது
பழுது பார்ப்பனவாக
தொகுக்கப்பட்டிருக்கும்
படைப்புகள் இவை..
- ❖ படித்து முடித்த பின்
உங்கள் பார்வையை
எழுதுங்கள்
திறந்த மனதோடு
காத்திருக்கிறேன்..

42-21 முத்து வளாகம்,
விக்னேஷ்வரா தோட்டம்,
காந்தி சாலை, திருவாணைக் கோயில்,
திருச்சி : 620 005.

உங்கள்
ம. திருவள்ளுவர்

கவிதைப் பக்கங்கள்

9 நானில்லாதிருந்த நேரம்	1
10 எதிரொலிக்கும் கொலுசுகள்	2
11 இனிப்பும் ஏறும்பும்	3
12 வடிவமைக்கப்பட்ட சூயர்	4
14 மனச்சுவர்கள்	5
15 இரு வேறு யுத்திகள்	6
16 குழந்தையை எழுப்பதல்	7
18 கனியிருப்ப	8
20 வேண்டுவது	9
21 இரட்டை மாட்டு வண்டி	10
22 முதல் இராத்திரி	11
23 உடைந்த வீடு	12
24 அவமானச் சிகரம்	13
25 ஜன்னல்	14
27 மரத்தின் மொழி	15
28 சந்தையில் ஒரு மனிதன்	16
30 வானம் பார்த்த பூமியில்	17
31 சாட்சியாய் ஒரு காட்சி	18
32 சொல்லாமலே	19
34 என்ன பூச்சு	20
35 செதுக்கத்தூடிக்கும் சிறகுகள்	21
36 பொய்-கை அல்ல என் கை	22
37 மகப்பேறு	23
38 இல்லாதிருக்கும் பிரச்சினை	24
39 யார்	25
41 புதிய படிமம்	26
42 விரு(ந்)துக்குரியவன்	27
44 காணவில்லை	28

45	ருசிகரம்	29
46	காற்றின் சுவடுகள்	30
47	மனித அகதிகள்	31
48	மீண்டும் தலைப்புச் செய்திகள்	32
50	தண்டவாள ஜோடி	33
51	உதிரிப் பூக்கள்	34
52	சிந்தாமணியும் சின்னாச்சியும்	35
54	இனி	36
56	பருவக் காற்றில்	37
58	மிதிபடும் மெல்லுணர்வுகள்	38
59	இரண்டும் ஒன்றல்ல	39
60	கண்டெடுத்தல்	40
61	குருகுலம்	41
62	மகாநதி	42
63	சந்தையில் வாங்கிய சங்கதி	43
64	நுனிதேடி	44
65	நான் ஓய்வெடுக்கும் நேரம்	45
66	இடைவெளி	46
68	மீண்டும்	47
69	மறுபரிசீலனை	48
70	கால்களுக்கு ஒரு கணை	49
71	நாமே அரசாக	50
72	சொல் பொருள் உணர்	51
73	தூறல்	52
74	தவம்	53
75	செவிலியர்	54
77	காத்திருக்கும் அமுதசுரபி	55
78	விமர்சனங்கள்	56

நன்றி

கல்கி

தினமணிக்கதிர்

செம்மலர், அம்பலம்

அன்பைத் தவிர
வேறெதையும்
அறிந்திராத
என் அம்மாவுக்கு...

1. நானில்லாதிருந்த நேரம்

வழியில்
எதிர்ப்பட்டவர்களை வினவினேன்
எங்கு போகிறீர்கள் என்று
களைத்துப் போய் காணப்பட்டவர்கள்
கடவுளைக் காணவென்றார்கள்-

ஒரு சிலர்
எதிர்கேள்வி கேட்டார்கள்
நீ எங்கே செல்கிறாய் என்று
என்னைத் தேடி - என்றவனை
ஏதோ மாதிரி பார்த்தபடி விரைந்தார்கள்-

நிதானமாய் நடந்து
என் இடமடைந்தபோது
எல்லோரும் சொல்கிறார்கள்-

நானில்லாதிருந்தபோது
என்னைத் தேடி
இறைவன் வந்திருந்தான் என்று

ॐ

2. எதிரொலிக்கும் கொலுசுகள்

நீ உதிர்த்து விட்டு போன
தொடர்ந்து ஒலிக்கும்
கொலுசு மொழி கேட்டிருக்கிறேன்

தூங்கவைக்கவும்—
துயில் எழுப்பவும்—
ஒரே ஒலி பிறக்கிறது
உன் கொலுசிலிருந்து மட்டும்

மனதிற்கு உருவில்லை
எனும் பொதுக் கருத்தைப்
புரட்டி நடக்கிறது உன் உருவம்

உள்ளமே
உருவமாகி
நடப்பவள் நீ எனக்
கண்டு கொண்ட முதல்வன்

நானென்னும் மமதையின் மீது
பட்டு
இடறி விடாது நடனமிடும்
நளினமாது ஆனாய் நீ.

உன் உருவம் மட்டுமல்ல—
உடையும் அணியுமொத்த
இன்னபிறவும் அப்படியே பிரதிபலிக்கின்றன
உன் உள்ளத்தை

என் வார்த்தைகளை
எதிரொலிக்கும்
உன் மௌனத்தைப் போல

அதெப்படி—
என் மௌனத்தை
உன் வார்த்தைகளும்—
உன் மௌனத்தை
என் வார்த்தைகளும்
தத்தெடுத்துக் கொண்டு விட்டன

3. இனிப்பும் எறும்பும்

இமைப்பொழுதுக்கு முன்
இல்லாதிருந்த இடத்தில்
சட்டென
அணி வகுத்திருக்கின்றன
சாரை சாரையாய்

ஒரே தடத்தில்
எதிரும் புதிருமாய்
மோதிக் கொண்டாலும்
விபத்து நிகழ்வதில்லை

சுவரின் சிறுதுளை வழியாய்
நீண்டிருந்தது வெளியில் வால்

உள் நோயாளியின்
மேஜை மீதிருந்த
சர்க்கரைக் குடுவைக்குள்
நுழைந்திருந்தது
தலை

எல்லாம் அந்த-
மூடியும் மூடாதிருந்த
பாத்திரத்தின் விளைவு

சர்க்கரையின் ஈர்ப்பு
சக்தியும்-

எறும்புகளின் மோப்பசக்தியும்
எந்தப் புள்ளியில்
எந்த நொடியில்

சங்கமித்துக் கொண்டிருக்கக் கூடும்

❦

4. வடிவமைக்கப்பட்ட துயர்

வெறும்

வார்த்தை குறித்த வழக்கு-என்று

ஒதுக்கி விட வேண்டாம்

தெரிந்ததை தெரியுமென்றும்

தெரியாததை தெரியாதென்றும்

முடிந்ததை முடியுமென்றும்

முடியாததை முடியாதென்றும்

சொல்லும் செயலும்

இரண்டற நடக்கும்

இயல்பானவனுக்கு வாய்த்திருக்கிறது-

இளித்தவாயனென்னும் செல்லப்பெயர்

ஐயம் கேட்கையில்

இது கூடத் தெரியாதா-எனும்

ஏளனத்தாலும்

கேட்காமல் செயல்படுகையில்

கேட்கக் கூடாதா எனும்

கர்வக் கணையாலும்

பந்தாடும் நீங்கள்

பயன்படுத்தும்

செல்லப்பெயர்

விளைக்கவல்ல

ஆபத்தை அறியாதிருக்கிறீர்கள்

தொடர்ந்து இப்படி அழைப்பின்

விரைந்து வரும் நாளொன்றில்

பெரிதும் புலம்ப நேரிடும்

அவனைப் பேச்சுக்கு அழைப்பீர்கள்

அவன் வர மறுப்பான்

அவனை

வலை வீசித் தேடுவீர்கள்

அவன் அகப்பட மாட்டான்

தூது அனுப்பிப் பணிவீர்கள்

அவன் ஆழம்பார்த்து நழுவுவான்

இறுதியில்

இளித்தவாயனுக்கான

அதி தீவிரமான எதிர்ப்பதமொன்றை நீங்களே

அகராதிக்குள் நுழைப்பீர்கள்

எல்லாம்

உங்களால்

வடிவமைக்கப்பட்ட துயரம்

என்பதை உணராமல்.

ॐ

5. மனச் சுவர்கள்

பெரியப்பனும் சித்தப்பனும்
ஒன்றாயிருந்த காலத்தில்
ஒன்றாகவே இருந்தது
எங்கள் வீடும்

முரண்பட்டு
நெஞ்சம் பிளவுற்றதும்
இரண்டானது

எளிதில் தென்படா வண்ணம்
இடையிடப்பட்டது
சுவர்

முன்பெல்லாம்
இன்பமோ துன்பமோ-
வீடு முழுக்க ஒன்றாய்த்தான்

இங்கிருக்கும் துன்பம்
அங்கு இன்பமாயும்

இங்கிருக்கும் இன்பம்
அங்கு துன்பமாயும்
இடம் பெயரவும்

ஒரே தீபாவளி
இரண்டாகும் படியும்

விரிசல்கண்டு கிடக்கிறது
இன்று

உடைந்த வீடென்று
ஊர்க்காரர்கள்
எளிதில்
அடையாளம் காட்டும்படி

❧

6. இரு வேறு யுத்திகள்

மண்ணுலகின்
உன்னதமொன்றை
கண் முன்னர்
காட்சிப்படுத்தியிருக்கிறது
பேரியற்கை
கருணை பொழியும் பெருவெளியாய்
ஒளிர-அன்னைக்கு யாரும்
கற்றுத் தருவதில்லை
பெற்றவளின் பேரருள்
பிறிதொருவருக்கு வாய்ப்பதில்லை
அளவு கோல்களுக்கப்பாற்பட்டு
அளவலாவுகிறது
அவளின் எல்லையற்ற அன்பு
பரந்த அன்பின் பெருவெளியை மேலும்
ஆழப் படுத்தவென-
இயற்கை கையாளும்
உத்திகளிரண்டை
கண்ணுற்று அதிசயித்தேன்
காத்திருக்கச் செய்து
கலங்க வைத்துப்
பூ
ஒன்றைப்
பூக்கச் செய்வது ஒன்று
பூத்திருந்த முதற் பூவை
ஊதிர்த்துவிட்டு சில நாளில்
மறுபூவை அப்பூங்காவில்
மணக்கச் செய்வது மற்றொன்று.

❧

7. குழந்தையை எழுப்புதல்

மெத்தையில்

மேனி கிடத்தி உறங்குகிறது

என் பொன்வீணை..

உறங்கும் வீணையை

அதிராமல்

எழுப்புவது எப்படி எனும்

ஆராய்ச்சியில் உறைகிறேன்..

சங்கென சுழித்த

திங்களைத் தெரிகிறதென்

பிள்ளை முகம்

சந்தடியின்று எழும்

காற்றின் ஆலாபனையை-அதன்

சுதந்திர சுவாசத்தில் காண்கிறேன்.

இமைகள் அவிழ்கையில்

இதழ்களும் மலருமாறு

எழுப்ப விழைகிறேன்.

தெளிந்த நீரோடையைக்

கலவரப் படுத்தாது அருந்த முயலும்

ஓர்

உச்சி நேர யாத்ரீகன் போல்

மெல்ல அள்ளுகிறேன்

தன்போக்கில் உறங்கி

தன்போக்கில் எழுவதே

சோம்பல் முறித்த வில்லென

அறிந்தும்

இயலவில்லையே

இயந்திர யுகத்தில்-

பகல் போர்க்களத்திற்கு
ஆயதங்களோடு அணிவகுக்க
ஆயத்தமாகிறது அதிகாலை
நானோ மொட்டின்-முகம் கோணாமல்
இதழ்கள்
அவிழக் காத்திருக்கிறேன்

அது-
சிரித்தபடி எழுந்து-
என்
தோள் சரிந்து
சின்ன இதழ் பதிக்கையில்
சித்தம் குளிரக் காத்திருக்கிறேன்

அப்போது
மீண்டும்-நான்
புதிதாய் பிறப்பெடுப்பேன்

ॐ

8. கனியிருப்ப...

ஒரு கல்
ஒரே கல்லில்
கண்ணாடியும்...

ஒரு சொல்
ஒரே சொல்லில்
உள்ளமும்

உடைபடுகின்றன
ஒவ்வொரு கணமும்

∴ ∴ ∴

சொடுக்கும் நொடியில்
சொல்லி விட்டு மறைகிறார்கள்
கழன்று கொண்டேயிருக்கிறது
அது.

∴ ∴ ∴

சொற்களின்
கல்லறைகளாய்
அகராதிகள் ஆகிப்போன சோகத்தை
எங்கு போய் புதைப்பது?

∴ ∴ ∴

எண்ணங் கெட்டவர்கள்
உமிழ்கையில்
எச்சிலாய் தெறிக்கின்றன
தெருவெங்கிலும்
அனாதை வார்த்தைகள்

∴ ∴ ∴

நீங்கள் தேர்ந்தெடுத்துப் பயன்படுத்த
உங்களின் ஆயிரம் சொற்களுக்கு ஈடான
ஒரு சொல் உண்டு
அன்னைத் தமிழிடம்

∴ ∴ ∴

பூக்களைக் கொண்டே
புயலை ஆக்கமுடிகிற போது
சாக்கடை இரைக்கும்
சமர் எதற்கோ

∴ ∴ ∴

ஆதலினாய்
உட்கார்ந்து இருக்கட்டும்
உங்களின் கவனம்
உதிர்க்கப்படவிருக்கும்
ஒவ்வொரு சொல்லின் மீதும்
இனி

ஜகஜ்

9. வேண்டுவது

நீயா-நானாவில்
நாம் இழந்ததையெல்லாம்
வேறு யாரறிவர்
நம்மைத் தவிர

திமிர் முளைத்த
பாறை வெடிப்புக்களில்
களையெடுக்கக் காத்திருக்கிறார்கள்
கூலிக்காரர்கள்

நிலங்குறித்து உழவனுக்கில்லாத
அக்கறை-வேறு
ஒருவனுக்கு
எப்படி வாய்க்கும்?

நிலமெலாம்
நலம் விளைக்க-
வேண்டுமெனில் வேண்டும்
எனைப்புரிந்த நானும்
உனைப் புரிந்த நீயும்

ஐஐஐ

10. இரட்டை மாட்டு வண்டி

இழுத்து பிடித்து ஓட்ட
ஒருவன் இருக்கிறான்
இரட்டை மாட்டு வண்டிக்கு

இங்கோ-
கண்ணுக்குப் புலப்படாத
ஒன்றின் மூக்கணங்கயிறை
மற்றொன்று பற்றிக் கொண்டு-
நடத்தவும் நடக்கவும்
வேண்டியிருக்கிறது

வளைவுகளில் திரும்பவும்
வேகத்தைக் கூட்டவும் குறைக்கவும்
இழுத்துப் பிடிக்கவும்-
விட்டுப் பிடிக்கவுமாய்
நகர்த்த வேண்டியிருக்கிறது
நாட்களை-

தருணமறிந்து
ஒன்றை இழுத்தும்-மற்றொன்றை
தளர்த்தியும் கையாளும்
பக்குவம் பொறுத்து
அமைகிறது

உயர்திணை இரண்டை
ஒன்றாய் பிணைத்த
கூட்டு வண்டியின்
தாள லயம் பொருந்திய
சுதி பிரளாத
சீரான ஓட்டம்.

ஜெ

11. முதல் இராத்திரி

அந்தப் புயலாடிய சிலம்பத்தால்
அணைந்தன விளக்குகள்

நனைந்து நைந்தன இரவுகள்.

உடைந்தன பாலங்கள்
நின்றன பயணங்கள்

தொலைக் காட்சியும்
தொலைபேசியும்
தொடர்புறுத்துக் கொண்டன

அலுவலகமும் பள்ளியும் அடைத்துக் கொண்டன

புயலின் அசுரமுட்டைகள்
பொறிந்து முடிந்த-பின் இரவின்
மயான அமைதியில்
பாட்டரங்கம் நிகழ்த்தின
சில் வண்டுகள்

பரபரப்பறுத்து
சும்மா இருக்கச் சொன்னது
போய் மறைந்த புயல்

கடலோர மனிதர்க்குப்
புகலிடம் யார் கொடுத்ததோ

காக்கையும் குருவியும்-
எந்தக் கூடு தேடிப் பறந்ததோ

ஆதி ராத்திரிகளுக்கு
வெளிச்சம் கொணர-
சிக்கி முக்கிக் கற்களுக்கு அலைந்தது போல்
மெழுகுகளுக்கு அலைந்தனர்
குடை மனிதர்கள்.

என்றாலும்
அந்த இராத்திரி இருந்தது
புதியதோர் ஆதிராத்திரியாய்

❦

12. உடைந்த வீடு

உன் வீட்டையும்
என் வீட்டையும்
நனைத்து நெய்கிறது மழை

உன் வெளிமூச்சு
என் உள்மூச்சாகும் வண்ணம்
கலந்து உயிர்க்கிறது காற்று

நமக்கான
ஒரே பந்தலாகி
உச்சம் பெற்றிருக்கிறது வான்

செங்கோண மூலைகள்
சிதைக்கப்படலாமென அஞ்சியே
உருண்டையாய் திரண்டு—
உன்னையும் என்னையும்
ஒன்றாய் ஏந்தி
உருள்கிறது புவி

காலப் பெருங்கடலின்
ஓயாத அலையடிப்பில்
நேற்றுமுண்டு நாளையுமுண்டு
யாவர்க்கும் பொதுவாய்—

எனில் ஏன்
உடைந்து கிடக்கிறது
ஒரு சாதியே
பல சாதியாய் இன்று

❧

13. அவமானச் சிகரம்

மனிதனைப் பார்த்து

அஞ்சும்

மனித நிலை எண்ணி

வெட்கத்தை அப்பிக் கொள்கிறது மனது

மேலும் கற்றல்

மேலும் பொய் சொல்ல என்றாகும்

மூர்க்கமடைதல்-அல்லது

சரணடைதல்-என

இரண்டில் ஒன்று நிகழ்கிறது

முகமூடி கிழிபடுகையில்

பாதிப்பின் பின் தொடர்கின்றன

மெய்யனையும் பொய்யனாய் பார்த்து

ஐயுறுதலும்-அஞ்சியொளிதலும்

இவன் ஒளிகையில்-

மானுடம் வேறு

யாரிடம் போகும்

தன்-மானம்

காத்துக் கொள்ள?

❧

14. ஜன்னல்

நம்மை நாம் காணும்
சாளரம் ஒன்றைத்
தந்து போனான்
மனோதத்துவத் தச்சன் ஒருவன்

நம்மை
நமக்குக் காட்டவென்று
நான்கு சதுரங்கள் செய்து வைத்தான்
அந்தச் சாளரத்தில்

தானறியப்
பிறர் அறிய ஒண்ணாமல்
ஒளித்த தன் பகுதியினைக்
காட்டும் ஒன்று

பிறர் அறியத்
தானறியக் கிட்டாமல்
குருடான தன் பகுதியினைச்
கட்டும் மற்றொன்று.

தானும் அறியாமல்
பிறரும் அறியாமல்
இருட்டில் மறையும் தன் பகுதி காட்டி
நின்றிருக்கும் இன்னொன்று.

தானும் பிறரும் தாராளமாய்
அறியும் வண்ணம்
திறந்திருக்கும் வெளி பிரிதொன்றாக—

மனமறைவுப் பிரதேசங்கள்
நான்கு கண்டான்

நாலும் நாமறியின்
நம்மை நாமறிவோம்
நம்மை நாமறிந்தால்—
நிம்மதியே வெகுமதியாய்
நமக்குள் வந்து சேரும்..

வேறென்ன வேண்டும்—
இனி
உள்ளத்தின்
எல்லாச் சாளரங்களையும்
ஒரு சேரத்
திறந்து வைப்போம்
உள்ளே வரட்டும்
வெளி வானம்.

ஐஐஐ

15. மரத்தின் மொழி

சீ போ..
 சும்மா சும்மா சீண்டாதே
 உன்னை
 நினைச்சா சிரிப்பை அடக்க முடியல
 அதை நான் ஒத்துக்க மாட்டேன்
 இப்ப சொன்னியே.. இதுசரி
 சும்மா.. ஜொல்லு விடாதே..
 எப்பத்தான் நீ திருந்தப் போறியோ
 இந்த
 லொள்ளு தானே வேணான்டறது
 டே.. கோவிச்சுக்காதடா ராஜா
 யாரைக்
 கேட்டு நீ இப்ப என்னைத் தொட்டே
 விடாது இதுமாதிரி எதையாவது
 பொழுது தொடங்கி பொழுது முடியும் வரை
 கைகளையும் முகத்தையும் நீட்டி நீட்டி
 பேசித் தீர்த்துக் கொண்டேயிருக்கிறது
 காற்றோடு..
 வாய் பேசமுடியாத படி
 வளர்ந்து விரிந்து-என்
 வாசலில்
 நிழல் பரப்பிக் கொண்டிருக்கும்
 வேப்பை மரம்..
 மரத்தின் மொழி புரியாதவர்கள்
 குறட்டை விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்
 நிழலில் கட்டையை நீட்டி...

❧❧❧

16. சந்தையில் ஒரு மனிதன்

அவர்களுள் ஒருவன்
ஆத்ம நண்பனானான் எனக்கு

எனதும் அவனதுமான
மதிப்பீடுகள்
ஒருமித்ததாலும்

செல்வாக்கும்
சொல்வாக்கும்
கலந்ததொரு
பாவனை பயில்வோரின்
மத்தியில்
மனிதனுக்கான அடையாளத்தை
உள்ளடக்கியவன் என்பதாலும்

அவன்
ஆத்ம நண்பனானான் எனக்கு

அறிவுடைய அவனது அறியாமை
என்னை ஈர்த்துக் கோர்த்தது
அனுதாபத்தோடு

விசனமேதுமின்றி அவன்
வினவுகிறான்

அவன் வீட்டு வேலைக்காரிக்கு
ஏன் ஆங்கில அறிவில்லை-என்றும்

அவன் மனைவி-ஏன் இன்னும்
தன் அம்மாவின்
அடைகாப்பிலிருந்து
விடைபெறாதிருக்கிறாள் என்றும்

அறிவுக்கப்பால் நின்று
அலைக்கழிக்கும் மனித உணர்வுகளை
அறிந்துணரும் பொருட்டு

மனோதத்துவம் பயிலும் அவன்
வெண்புகை உமிழும்
வாயால்
மேலும் வேண்டுகிறான்
நான் வியந்து நோக்குமாறு

கண்ணீர் வடிக்கும்
வர்க்க வேதனையை
தன்னைப் போலொரு
மேல்தட்டுக்காரனின்
ஆழ் மனதில் விழுந்து
உறுத்துமாறு ஒரு மொழியில்
கவிதையாய்
வடிக்கச்சொல்லி.

ஜெ.ஜெ.

17. வானம் பார்த்த பூமியில்

இருந்தது
முதல் இரவு
மாதிரியும்
இறுதி இரவு
மாதிரியும்
நேற்றிரவு

உருகி உருகி
உறைந்து உறைந்து
கரைந்து கரைந்து
விழிகள் சிவக்க-
விடிந்த பகலின் வாயில்
விமானச் சீட்டு
சக்கரக் காலுன்றித்
தயாராய் நிற்கிறது
உலோகப் பறவை
தரை விட்டு எழும்ப

நடு வானில்
அலையடிக்க-
தொலைதூரத் தரையில்
உலை கொதிக்கும்

அசையும் கைகளுக்குக்
கிடையேயான தூரம்
அளவிலாத துயரமாகும்
காலமாகிக் காத்திருக்க
வேண்டும்-இனி
ஒன்றாக இருவரும்
உயிர்த்தெழ!

ஊஊஊ

18. சாட்சியாய் ஒரு காட்சி

அப்போதே
எதிர்பார்த்ததைப் போல்

முற்பகலில்
சாதி ஊர்வலம் நடந்த தெருவில்
சுவ ஊர்வலம்
இப்போது

எழும்
புகை மண்டலம்
சற்றே மேல்தளத்தில்
சங்கமிக்க -
எரியூட்டப்படுகின்றன
சடலங்கள்
தனித்தனி கடுகாட்டில்

தலையுயர்த்திப் பார்த்துக்
காட்சிகளிலிருந்து
கற்றுக் கொள்ளாதவனைக்
கண்டு -
சாத்தான் சிரிக்க
இறைவன் அழுகிறான்

நீங்களேனும் சொல்லுங்களேன்
சிக்கலைச் சிக்கலென
உணராதவனை
விடுவிப்பது எப்படி என்று

❧

19. சொல்லாமலே

உன்

உதடுகள் சொல்லா விடில்
என்ன

உன் எண்ணம்

நானறிய

மொழி வேண்டுமா என்ன

நானில்லா நேரத்தில்

நீ வந்து சென்றதாய்

கேள்வியுறும் போதில்

காதில் விழும்-உன்

காலடி ஓசையும்

கச்சிதமாய்

என் பெயரை

கணிப் பொறியில் வடிவமைத்து

எழுந்துவந்து காட்டுகிற-உன்

எழிலான அக்கறையும்

எண் கணிதம்

பயின்று வந்து-என்

இரகசியங்கள் அறிந்துகொண்டு

ஆர்ப்பரிக்கும்-

உன் உள்ளுணர்வும்

இனிப்பு முதல் எழுதுகோல் வரை

எண்ண எண்ணத் தித்திக்கும்

என்னென்னவோ

எடுத்துவந்து ஈந்துவக்கும்

உவகைமிகு பரபரப்பும்

நாளை-என்
வருகையை நானே
அறியாத போதும்-
அறியத் துடிக்கின்ற
ஆவல் தொனித்திருக்கும் உன்
அசைக்க முடியாததையெல்லாம்
அசைத்துச் சாய்த்த
புயலால் கூட-

எனக்கும் அவருக்கும்
இடையில் கிடந்தே படுத்திய
இறுமாப்புக் கொண்ட பிடிவாதம் எனும்
மதயானையை-

அசைக்க முடியாது போன சோகத்தை
நான்
வருகின்ற நேரமும்
போகின்ற நேரமும்

என் வாகன எண்ணும்
பதிவாகிப் பிரதிபலிக்கும்
உன் மனப் பிரதேசங்களும்
உன்னை எனக்குப்
பறைசாற்றி
அறிமுகப்படுத்திக்
கொண்டிருக்கையில்

உன்
உதடுகள்
சொல்லாவிடில் என்ன

ஜெ.ஜெ.

20. என்ன பூச்சு

இருந்து கொண்டே
இல்லையெனச் சொல்லச் சொல்லும்
அப்பாவை
இல்லாத பொருளெல்லாம்
இருப்பதாய் பாவனை செய்யும்
அம்மாவை
இப்படி என்றும் அப்படி என்றும்
அப்படி என்றால் இப்படி என்றும்
எப்போது பார்த்தாலும்
முன்னுக்குப் பின்பேகும்
மாமாவை

மூத்தவனையோ இளையவனையோ
கூடப்பிறந்த எவனையாவது
குறை சொல்வதற்கென்றே
கங்கனம் கட்டி நிற்கும்
சித்தப்பாவை
செய்கையிலேதும்
செம்மை இல்லை
என்றாலும்

சடங்குகளில் சற்றும்
சமரசம் செய்தும்
கொள்ளாத சித்தியை
நேற்றிலேயே நின்று கொண்டு
இன்றை நிந்திப்பதன் மூலம்
நாளையை சபித்துக் கொண்டிருக்கும்
அத்தையை..
என அத்தனை பேரையும்-
அசையாது பார்த்திருக்கும்
பச்சை மனதை
எந்தக் கரையானும்
அரிக்காதிருக்க-
என்ன பூச்சுப் பூசலாம்?

❦❦❦

21. செதுக்கத் துடிக்கும் சிறகுகள்

குகை என் கருவறை

முகடு என் கல்லறை

எச்சத்தால் நெகிழ்த்தி

மலைத் தொடருக்கு

நிழலும் கனியும்

வழங்கிச் சிறகசைக்கும்

வனப் பறவை நான்

சிலிரக்கச் சிலிரக்கக்

காற்றின் மேனியெங்கும்

விரி சிறகின் விளிம்புகளால்

ஒவியம் எழுதுபவன் நான்

எழ முடியாக் குறையாய்

தவமிருக்கும் ஒரு பாறை

விடுதலை வேண்டி

அழுது ஓய்வது எனக்குக் கேட்கிறது

எப்போதென்னைச் செதுக்கி

விடுவிக்கப்போகிறாய் என—

இன்னொன்று

ஏக்கம் தொனிக்கப் பார்ப்பதென்

பார்வையில் படுகிறது

வெறுப்புற்ற வேறொன்றோ

தனைச் செதுக்கும் உரிமையை

உனக்கு வழங்கியது யாரென்று

வினவுகிறது

அது சரி...

சிற்பிக்கு அவசியமா

கல்லின் அனுமதி?

ஊஊஊ

22. பொய்-கை அல்ல என் கை

உன் குறித்த
எச்செய்தியும் என்
செவியடையும் மாத்திரத்தில்
உன் வாசலில் நான்

ஆறுதலாய் விரியும்
ஆகாயக் கைகள் கண்டு
அகல விரிந்த உன் விழிகளில்
நான் கசிகையில்-

வெறும் கைகளோடு நான்
வந்திருப்பதாய்-நீ விமர்சித்துக்
கொண்டிருக்கிறாய்-
என் காதுகளுக்கும் எட்டுமாறு

திடுக்கிட்டு நான் அதிர்ந்தாலும்
திசை மாறிப் பறப்பவனில்லை நான்

பொய்களை எதிர்நோக்கி நிற்கும்
என் வாசலுக்கும்
பெரும் பொய்களை ஏந்தி நிற்கும்
பொலிவான மிதியடிகள் பலவும்
பொருத்தமாகலாம்

என் செய்வேன்
அன்பால் மலரும்-
அரும்புகளை இன்னும்
அறியாதிருக்கும்
பலருள் ஒருத்தியாய் தான்
இன்னும் இருக்கிறாய் நீ

❧❧❧

23. மகப்பேறு

தவனைச் சத்தமும்
சில்வண்டுகளின் சினுங்கல்களும்
இரவின் பசியை
உணர்த்தின

மருத்துவமனைக்கு வெளியே
புத்தம்புது குழந்தையை
இயல்பாய்-வெகு எளிதாய்
ஈன்று போகிறாள் இரவுக் கர்ப்பிணி

பிறந்தபொழுதின்
அழகுரலாய்
எழுகின்றன
காகங்களின் கரைவுகள்

மெல்ல மெல்ல
செல்லச் சிரிப்பொளிரும்
பிள்ளைப் பொழுதினை
அள்ளிக் கொண்டாட
விரிகின்றன
என்னிரு கண்ணும்
ஏக்கத்தோடு

பிசவிக்கக் காத்திருக்கும்
எனக்கின்னும்
வரவில்லை-வரவேண்டிய
வலி

வலியெடுக்காதவர்களுக்கென
காத்திருக்கின்றன-
கழுவிச் சுத்திகரிக்கப்பட்ட
கத்திகள்
அறுவைக் கூடத்தில்

௨௦௦௨

24. இல்லாதிருக்கும் பிரச்சினை

பிரச்சினையை நான்
தெய்வமென்பேன்

நம்மிடமிருந்து பிரச்சினையும்
பிரச்சினையிலிருந்து நாமும்
விடுவித்துக் கொள்வதில்லை

பிரச்சினையின் மதிற் சுவரில்
அமர்ந்துகொண்டு
பிரச்சினை பிரச்சினை என்கிறார்கள்
பலரும்

தெய்வத்தைச் செய்தவர்களும்—
தெய்வத்துக்கஞ்சி
தெய்வத்தைத் தொலைவில்
வைத்தவர்களும் அவர்களே

ஆதலின் சொல்வேன்

பிரச்சினையே தெய்வமென்றும்
தெய்வமே பிரச்சினை என்றும்

பிரச்சினையே நாமென்றும்
நாமே பிரச்சினையென்றும்

தெய்வமே நாமென்றும்
நாமே தெய்வமென்றும்

ॐ

25. யார்

நிலங்காக்க
நீர் தேக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்
அணைக்கட்டுகளில்

தாவரங்களைச் செதுக்கி
விலங்குகளாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள்
அணையோரப் பூங்காக்களில்

தரைபடர்ந்த புல்லை
பச்சைக் கம்பளமாக்கியிருக்கிறார்கள்
தோட்டக்கலைக்காரர்கள்

ஊஞ்சல்களில்
குழந்தைகளை
ஆட்டிவிட்டு
மூச்சிறைக்கிறார்கள் பெற்றோர்கள்

சேர்ந்து சேர்ந்து
புகைப்படம் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள்
புதிய தம்பதிகள் அல்லது காதலர்கள்

குடாகச் சிலரும்,
குளிர்ச்சியாகப் பலரும்
ருசியை அருந்துவதில்
கவனங்காக்கிறார்கள்

இருட்ட இருட்ட
நெருங்கிக் கொண்டிருந்தவர்களை
விரட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்
காவலர்கள்

அவிழ்த்து விடப்பட்ட
தண்ணீர் -
குழந்தைகளைப்போல்
குதித்துக் குதித்து
சறுக்கிக் கொண்டிருக்கிறது
அணையடிவாரத்தில்

பூங்காவினுள் நுழைய
அனுமதிச் சீட்டு
வாங்கிக் கொண்டு
வந்தவர்கள்
விடைபெறுகிறார்கள்
குறித்த நேரத்தில்

முதல் முதலில்
மனிதனுக்குள்
விலங்குகளை நுழைய அனுமதியளித்தது
யார்?

❦

26. புதிய படிமம்

என் வேர்
பரவிப் பற்றி
புவியின் ஆதாரமாகும்

என் கிளைகள்
இலை கோர்த்து
மண்ணுக்கு நிழலூட்டும்

என் மொட்டுக்கள்
கை கூப்பி
வானத்தை வரவேற்கும்

என் மலர்கள்
இதழ் விரித்து
பூமிக்கு மணங்கூட்டும்

என் கனிகள்
ருசி கூட்டி
உயிர்களின் பசி தீர்க்கும்

என் மதம்
மனம் பிணைத்து
எல்லோர்க்கும் நலம் சேர்க்கும்

என் மொழி
ஒன்றிடும் உள்ளுணர்வின்
ஒலி வடிவமாகும்

சுருக்கிச் சொன்னால்—
நான்
மனிதனின் ஆதி வடிவம்
மனிதத்தின் புதிய படிமம்

❧

27. விரு(ந்)துக்குரியவள்

அவளுக்கு நான்

வேறெதைப் பரிசாகக் கொடுப்பதென்று

நீங்களே சொல்லுங்கள்

என்ன பார்க்கிறாய் என்றால்

பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேனே என்கிறாள்

ஏதேனும் பேசேன் என்றால்

நீங்களே எனக்காகவும் பேசுங்கள் என்கிறாள்

உனக்கு என்ன வேண்டுமென்றால்—

எதுவுமில்லை என்கிறாள்

தொலைபேசியில் ஒலிக்கிறாள்

என்னவென்றால்—

அப்புறம் என்றபடி விழிக்கிறாள்

அருகாமை இருக்கையில்

இடம் பிடித்தமர்கிறாள்—

எனக்கான உந்நேரம் எதுவென்றால்

எந்நேரமும் என்கிறாள்

வெளிக்கிளம்பலாமா என்றால்—

உடனே புறப்பட்டு விடுகிறாள்

என்று போகலாமென்றால்

இன்றே என்கிறாள்

எங்கு போகலாமென்றால்

எங்கும் என்கிறாள்

நானில்லாமல் நீ இருக்க முடியாதா என்றால்
முடியும் என்கிறாள்

முடியுமா வென அதிர்ந்தால்
வேறென்ன செய்வதென்கிறாள்

இதழ் பிரித்து ஏதாவது கேள் என்றால்—
எதையும் எதிர்பாராததே நல்ல
இதயமென்கிறாள்

வெகு தொலைவில் இருப்பவளாயும்
மிக அருகாமையில் இருப்பவளாயும்
இருக்க முடிகிறது அவளால்

மிக அதிகமாக—நான்
என்னையே தரலாமென்றிருக்கிறேன்

❧

28. காணவில்லை

பேருந்து நடத்துனர்-பொது
மருத்துவமனை ஊழியர்

தாலுகா அலுவலர் சிப்பந்தி
அஞ்சலக வஞ்சியர்

வங்கிக் காசாளர்
காவல் நிலைய எழுத்தர்-என நீளும்

வரிசையிலெங்கும்
நகைமுகம்
காணாது சேர்ந்து
கோயில் வாயிலைச் சேர்ந்தால்

கூட்ட நெரிசலில்
குருக்களும் பொறிந்தார்
போ..போ வென்று

களவு போன
நகை குறித்தோ
காணாமற் போன
மனிதர் குறித்தோ-
புகார்களை வாங்கிக்கொள்ள
நிலையங்கள் இருக்கின்றன..
புகார் புத்தகமும்

பொதுவிடத்தில்
களவு போன-
நகை முகம் குறித்த
புகாரை ஏந்தி
எங்கு போவதென அறியாது-
தனக்குள்ளே தன்முகம் புதைத்து-
தவித்துக் கிடக்கிறது மனிதம்
மனித அகதியாய்

❦

29. ருசிகரம்

உட்கார்ந்து யோசிக்கையில்

உறுத்துப்பவை

ஒன்றா இரண்டா

தெருவோரத் தேநீர்க்கடை

பெஞ்சில் அமர்ந்து

எவளுக்கு எவனோடு இது வென்று

துளைக்க வைக்கும்

பருவக் கிளர்ச்சிக்கு

ஆட்படுவதும்

சேரிக்காரன் செருப்பணிந்து நடப்பதைச்

செருக்கெனத் திரித்து ஒரு

சாதிக் கலவரத்துக்குச் சங்கெடுத்து

முழங்கவைக்கும்

கீழமைக் குணத்துக்கு

அடிபணிவதும்

அன்றி

வேறென்ன நாம்

புரிவது

நூறு கோடிக்கான தொரு

தேசிய கீதம் அனாதையாய்

காற்றில் மிதக்க

படித்தும் படியாதவரின்

பாராளுமன்றக் கூத்துக்களே

தொலைக்காட்சியாக

ரசிக்கப் பழகியாயிற்று

அதிர்ச்சியூட்டும் ருசிகரச் சம்பவங்களை

பிறகென்ன -

வீடுதோறும் ரசிகமன்றங்கள்

வேதனைக்கு வெற்றி விழா..

ஐ.ஓ.ஐ

30. காற்றின் சுவடுகள்

மரத்தடி வெயிலை
மறைத்து -
இலை வடிவெடுத்து
நடனமிடக் கண்டேன்

நீர்த்தள மீது -
நெளிந்து அலை மோதக்
காண்பேன்

துகில் மூடத் துயிலும்
முயல் ஜோடி மூன்று
மெல்ல அமிழ்ந்து எழுகையில்
தெரியும்

பாறையுள் பதுங்கிய
பேதையைத் தோண்டி -
போதை வழியப் பாதையில்
நிறுத்திய
கலைஞனின் மூச்சில்
கண்டு சிவிர்த்தேன்

நேற்றும் இன்றும் நாளையும்
கடந்து
கூற்றும் செயலும் -

ஒன்றிடும் பொழுதில்
உச்சத்தில் காண்பேன் -

கலைந்தும் கலையாத
காற்றின் சுவடுகள்.

❦

31. மனித அகதிகள்

வாழ்வின்
சாத்தியக் கூறுகள் அனைத்தையும்
இழந்து விட்டதன் குறியீடாய்
ஏந்தப் படுகின்றன
உள்ளங்கைகள் பல.

பொய்யையும் சிலர் ஏந்தலாம்
எனினும்

கையேந்துவோரிடை
மனிதர் குறித்த
இலக்கணத் தேடல் எனக்கு
அவசியமற்றது...

தன் மானம்
குறித்த அக்கறை சிறிதுமின்றி
பிறரிடம்
மெய்யெனப் பொய்யேந்துதல்

ஒருவனைத்
தாலாட்டி வாழ்விக்குமெனில்

வாழட்டுமே—
வாழ்வதற்கென ஏதுமின்றி
எல்லாவற்றையும்
இழந்துவிட்ட பிச்சைக்கார
அசல்களாய்

❧

32. மீண்டும் தலைப்புச் செய்திகள்

இன்றைய

தலைப்புச் செய்திகள்

காஷ்மீரில் குண்டு வெடிப்பு

ஒரே நேரத்தில் 60 பேர் பலி

பீஹாரில் பலவிடங்களில் துப்பாக்கிச் சூடு

மாநிலமெங்கும் பீதி..

ஆந்திராவில் தீவிரவாதிகள்

இரயில் கவிழ்ப்பு

தமிழகத்தில் காவிரிப் பிரச்சினை

விவசாயிகள் கவலை

இந்தியாவின் மக்கள் தொகை

இன்னும் பத்தாண்டுகளில் இரட்டிப்பு

கடன் சுமை தாங்காது

குடும்பமே தற்கொலை

வங்கக்கடலில் மீன்பிடிக்கப் போனவர்கள்

மாயம்

இப்படித்தான் விடிகிறது பொழுது இப்பொழுது

∴ ∴ ∴

மீண்டும் தலைப்புச் செய்திகள்

உணவு மற்றும் பொருள் உற்பத்தியில்
இந்தியா முதலிடம்

தரத்தை மேம்படுத்த-
பொதுத்துறை நிறுவனங்களுக்குள்
போட்டி

பணவீக்க விகிதம் சரிந்தது

தனியார் மயத்தைத் தவிர்க்க-
ஓயாத உழைப்பு-தொழிற்சங்கங்கள் தீர்மானம்

25 வயது கடந்த
அத்தனை இளைஞனுக்கும்
யுவதிக்கும் அரசு வேலை-
எதிர் வரும்-ஆகஸ்ட் 15 முதல் அமுல்.

ஆளும் கட்சி-எதிர்கட்சி-என
இரண்டே கட்சி இனி-
இந்திய அரசியலார்-ஒருமித்த முடிவு

வீடுதோறும்-விடுதலை நாள்
கொண்டாட்டங்கள்-
உலகம் உற்று நோக்க

உலக சமாதானக் கொடியாக
இந்தியாவின் தேசியக் கொடி
ஐக்கிய சபை அறிவிப்பு.

இப்படி விடிவது
எப்பொழுது?

௨௦௦௨

33. தண்டவாள ஜோடி

எனது இரயிலும்
அவளின் இரயிலும்
நின்று கொண்டிருந்தன

என்னை அவள்
கவனிக்கும் முன்
எனது இரயில் நகரத் தொடங்கிய
பொழுதில் எட்டிப் பார்த்தேன்
நகர்ந்தது
எனதல்ல -
அவளின் இரயிலென அறிந்தேன்

யாரின் இரயில்
நகர்ந்தாலென்ன
இப்போது காணக் கிடைப்பது
ஒரு ஜோடி தண்டவாளங்கள் மட்டுமே.

ஐஓஐ

34. உதிரிப்பூக்கள்

நேற்று -
காத்திருந்ததா எனக்கு?

நாளைக்காகக்
காத்திருக்க வேண்டுமா யாரும்?

இன்று தான் இருக்கிறதேயென
எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் போதே
மெல்ல மெல்ல நழுவிக் கொண்டிருக்கிறது
அதுவும்.

∴ ∴ ∴

சிரிப்பில்லா இடந்தேடிப்
பாய் விரித்துப் படுத்தபடி
மெல்ல அரிக்கத் தொடங்கும்
சொல்லக் கேளாத கவலைக் கரையான்கள்

கரையானின் புற்று எனில்
கருநாகமும் குடியேறும்
காதலோடு

சிரிக்கும் வரம் பெற்றுவிட்டால்
சிதறித் தெறித்துவிடும்
கரையான் புற்றுகளும்
கருநாகப் பாம்புகளும்

∴ ∴ ∴

பலரும்
பார்வையிட்டபின்
சேதக் கணக்குச் செய்தித்தாள்களில் வரும்

எனினும்
ஆவல் தொனித்திக்கும் உன்

அசைக்க முடியாததையெல்லாம்
அவைத்துச் சாய்த்த
புயலால் கூட -

எனக்கும் அவளுக்கும்
இடையில் கிடந்தே படுத்திய
இறுமாப்புக் கொண்ட பிடிவாதம் எனும்
மதயானையை -
அசைக்க முடியாது போன சோகத்தை

❧

35. சிந்தாமணியும் சின்னாச்சியும்

சினிமாக்காரன் மாதிரி
வரன் கேட்டான்
சின்னாச்சி மகள்..

மூன்றாம் மாதம்
பிறந்தகம் வந்தவனை
முழுகாமல் வந்திருப்பானென
மகிழ்ந்து சிவந்த
சின்னாச்சி முகத்தில்
கரி பூசிப்போனது காலம்

முழுகிவிட்டு வந்திருப்பதாய்
மூக்கைச் சிந்தினான்
சின்னாச்சி மகள் சிந்தாமணி

“என்னாச்சு”
“முன்னாடியே அவருக்குப்
பலரோட பழக்கமாம்..
கேட்டதுக்குச்
செருப்பால அடிச்சு
சிகரெட்டால சுட்டுட்டாரும்மா”

சினுங்கி நிற்கிறாள்
சிந்தாமணி
என்ன செய்வாள்
சின்னாச்சி

கூட்டத்தைக் கூட்டுவாளா
கோர்ட்டுக்குப் போவாளா
இரண்டாம் கல்யாணந்தான்
செய்து வைப்பாளா

வீடும் காடும் விற்றுப்
பெற்றதுதான் முதல்
இரண்டாவதாய் விற்க
இனி என்ன இருக்கிறது

கலங்கி நின்ற சின்னாச்சிக்கு-
மாப்பிள்ளை பார்த்து வைத்த
மாமனும் மச்சானும்
ஆறுதலாய் இரண்டு வார்த்தை
சொன்னார்கள்

‘சினிமாக்காரன்னு
மொட்டையாய்த் தானே
சொன்னே...
கதாநாயகன் மாதிரினு
சொல்லலியே
இவன்
வில்லனா இருப்பான்
போலிருக்கு’

சின்னாச்சி முகம்
சிவக்கச் சிவக்க
பொண்ணு மனசு
புண்ணாய்ப் போச்சு

❦

இறந்து போன
காலங்களின் இடைவெளியை
நிகழ்கால நிமிடங்களால்
நிரப்பி விடும் முயற்சிகள்
தோற்றுப் போய் தலைகுனிகின்றன

வரும் வரையில்
எதிர்பார்ப்பும் ஏக்கமும்
போய்விட்டபின்
புலம்பலும் பரிதவிப்பும்
வழக்கமாகி விட்டன

இனி-
நீயும் நானும்-
நிரந்தர
அலையும் கரையுமாய்
ஆகிப் போவோம்

மெல்லவும் முடியாமல்
விழுங்கவும் முடியாமல்
இடைப்பட்ட
உறுத்தலில்
ஒருவருள் ஒருவர்
முத்தாவோம்

விரைந்து வந்து கொண்டிருக்கும்
ஒரு துரித இரயிலின்
அகர அதிர்வைக் கேட்டபடி
கை கோர்த்துக் கொண்ட
ஒரு ஜோடியின்
கால்களும் தலைகளும்
தண்டவாளங்களை
இணைத்துக்கிடக்க

சில் வண்டுகளின்
சிணுங்கல்களுக்கும்—
தவளைகளின்
பாடல்களுக்கும்—இடையில்
சிக்கிச் சின்னாபின்னமாகிக்
கொண்டிருக்கும்—

ஒரு
மழைக்கால இராத்திரியின்
அழகுரலாவோம்
இனி
நீயும்—நானும்!

ஊஊ

37. பருவக்காற்றில்

பருக்களை

பருவம் இடும் புள்ளிகள்

என்கிறான்

மேல் உதட்டுப் பூனை முடியை

மன்மத வாசலின் கோலமென்கிறான்

என் தோழனொருவன்

தீராத

பெண்களைப் பற்றியே

பேசித் தீர்க்கிறான்—எனக்குள்

பசி ஊற்றெடுக்கும்படி

மனம் குறுகுறுக்கும்படி

ஏதேதோ

சொல்வதும் செய்வதுமாய்

கூடவே வருகிறான்

பாடம் நடத்தும்

பள்ளி ஆசிரியையை

படத்தின் கவரொட்டியோடு

ஒப்பிட்டுக் கதைக்கிறான்

வெட்கம்

கண்களைப் பிடுங்கித் தின்னுமாறு

ஏதோ கில

படங்களையோ புத்தகத்தையோ

மறைத்துக் காட்டி—

இனம் புரியா ஆசை ஊட்டி

மனம் உலுக்கிப் பார்க்கிறான்

அவனுக்கு அஞ்சும் என் கவனமோ
அடிக்கடி

புத்தகத்திலிருந்து தாவிக் குதித்து
வளாகச் சுவரின் மீது ஏறிக்
குப்புற விழுகிறது

இத்தனையும் மனதை அழுத்த
இன்னும் எத்தனை நாள் தான்
எனக்குள்ளே நான் புழுங்கித்
தவிப்பது

ஐயமனைத்தும்
தீர்வு எழுதவல்ல-
அப்பா என்னும் அற்புதத் தோழர்
என் இல்லத்தில் இருக்கும் போது.

ஐஓஓ

38. மிதிபடும் மெல்லுணர்வுகள்

விரையும் புரவிகள்
மின்னலில் வசிக்கின்றன

தரையின் உராய்வுகளை
வெல்லவும்
காற்றுத் தடைகளைச்
கடந்தேகவும்
சகல சாத்தியக் கூறுகளையும்
ஆராய்ந்தளிக்கின்றன

கணத்துக்குக் கணம்
புரவிகள் -
பழைய
பந்தயப் பதிவுகளைத்
தகர்த்தோடுகின்றன

காலுன்றலையும்,
கழுத்தின் நிலையையும்
சீர்மை செய்து கொள்கின்றன
துரிதத்துவத்தோடு

ஒடு தளமெல்லாம்
புழுதி மண்டலமாக -

புறக்கணிக்கப்பட்ட
அகதிகளாய் படிகின்றன

ஓரங்களில்
நுண் - மென்
உணர்வுத் துகள்கள்

❦

39. இரண்டும் ஒன்றல்ல

ஒன்றாய் எடை போட முடியுமா
உணவுப் பசியையும்-உணர்வுப் பசியையும்

வண்ணத்துப் பூச்சியின்
சிறகு பிய்த்தல் பாவம் உங்களுக்கு

பெண்ணொருத்தியின்
கற்பழிப்பைப் பாவமென்பவர்கள் நீங்கள்

புறாக்கறி புசிப்பதைப்
பாவமென்னும் உங்கள் அகராதி

பின் வரும் இரண்டில் நீங்கள்
எதை மிகக் கொடிது என்பீர்கள்?

கை காலைப் பிணைத்துக்கட்டி

ஒருவனைப்
பட்டினி போட்டுக் கொல்வதையா
அல்லது-

தனிச்சமையல் தனிப்படுக்கை
தனியிருக்கை தனி வாழ்க்கை-என
ஒதுக்கிவைத்து ஒருவனை
மாய்ப்பதையா

உங்கள் தீர்ப்பொருபக்கமிருக்க
பாவத்தின் மீது பாவத்தை அடுக்கும்
பாவியரை மட்டும்

இன்னும் எத்தனை காலம்
மன்னித்துக் கொண்டிருக்குமோ
நம் வேதம்?

ஜெ.ஜெ.

40. கண்டெடுத்தல்

இருப்பதாய்
கேள்விப்பட்டுத் தேடுகையில்
புலப்படவில்லை கடவுள்

முன்னோர்
சொன்னவற்றைத் தொகுத்து
வரிசைப்படுத்துகையில்
காணக் கிடைக்கிறது
இப்படி ஓர் அடையாளம்

சாதி மதம் முதலான
சகல
பேத பூதங்களுக்கும் அகப்படாதவன்
சடங்குகளுக்குள் முடங்காதவன்
சகலருக்கும்
பொதுவாகிச் சும்மா இருப்பவன்

சோளக் காட்டு
பொம்மை போன்றவன்
நல்லது கெட்டது நாலும் நடத்தும்
ஆற்றிவுக்காரர்களின்-நாடகம் பார்ப்பவன்

உண்டென்று உரைக்கவும்
இல்லை என்று எழுதவும்
இடமளித்து இல்லாதிருப்பவன்
எதிர்காலம் போல் புதிரானவன்.

இப்படிப்பட்ட
இறைவனொருவனைத்
தேடிச் சலித்துப் போயிருக்கிறீர்கள்
உங்களில் பலரும்

நானோ-
மனிதனுக்கான அடையாளங்களோடு
ஒருவனை
முன்னிருத்துவதில்
முனைப்போடிருக்கிறேன்

ஏனெனில்-நான் உணர்ந்திருக்கிறேன்
மனிதனைக் கண்டெடுத்தலே-
கடவுளைக் கண்டெடுத்தல் என்று.

✽✽✽

41. குருகுலம்

சொல்லின் தரமும்
 சொல்லும் விதமும்
 தெரியவில்லை
 சொல்லித் தருபவர்களுக்கு
 வேறுவேலை இல்லாததால்
 சொல்லித்தர வந்தவர்களுக்குத்
 தெரியவில்லை சொல்லித்தர
 சொல்லித்தர வேண்டியிருக்கிறது
 சொல்லித் தருபவர்களுக்கும்
 எனும் போது
 கத்துக் குட்டிகளுக்குச்
 சொல்லித் தருதல் அவசியம் எனச்
 சொல்லவும் வேண்டுமோ
 சொல்லித் தருவதில்லை
 மன்மதக்கலை என்பர்-அதுவும்
 மண்ணில் புதைகிறது
 மனவளக் கலை அறியாமையால்
 கத்தரிக்காய் அரியவும்
 காதல் புரியவும்
 கற்றுத்தர
 வேண்டியிருக்கிறது தற்போது
 துரோணர் சொல்லியும்
 பார்த்திபனுக்கு மட்டுமே வாய்த்தது
 இலக்கிய(ல்)பார்வை
 துரோணர் சொல்லாமலேயும்
 வாய்த்தது அதே பார்வை
 மாவீரன்-ஏகலைவனுக்கு
 இலக்கை உணர்ந்தவனுக்கு
 அவனே குருவாகிறான்
 எனும்போது
 கற்பிப்பவன் கையில் மட்டுமா
 இருக்கிறது கல்வி?

ॐ

என்னவன் ஆதலின்
எளிதாய் அவனை
வெறுத்து ஒதுக்க இயலவில்லை
என்னால்

ஆசையில் மூழ்கியும்
அருவருக்கத்தக்கன புரிந்தும்
பொறாமைமில் புதையுண்டும்
பொய்களால்—
காற்றைப் புரையோடச் செய்து கொண்டும்
திரிபவனாய் இருப்பினும்

அத்தனை எளிதில் அவனை
அவமதிக்கத் தயாராயில்லை நான்

ஏனெனில்
என்னவன் ஆனதாலேயே உன்னவனுமாகி
நம்மவனானவன் அவன்

எங்கெல்லாம்
மனங்கள் உடைந்து மருகுகின்றனவோ
யாரெல்லாம்
தற்கொலை முனைநோக்கி விரைகிறார்களோ

அங்கெல்லாம்
தோன்றும்படியான வரம் பெறுதற்குரிய
பயணம் மேற்கொண்டிருக்கிறேன்

காயப்படுத்துபவனும்
காயம்பட்டவனும்
கலந்து கிடக்கும் களத்தினூடே
காயங்களுக்கான மருந்தேந்தி
ஒடிக் கொண்டிருக்கும் மகாநதியாவேன் நான்

எனக்கிருக்கும் தன்னம்பிக்கையே
மனிதர்—என்னவராதலின்
எண்ணோடிருப்பர் அவர் என்பது தான்

ॐ

43. சந்தையில் வாங்கிய சங்கதி

திங்கள் சந்தையில்

மக்கள் மந்தை

தத்தமக்குப் பிடித்ததில்

தந்தையும் தாயும்

தமை இழக்க

தோளில் கிடக்கும்

பிள்ளைக்கோ

எல்லாம் வெறும் கிலுகிலுப்பை.

விற்பவன் உச்சியில் நின்று

நிறைகளையே கூவுகிறான்

வாங்குபவன் பாதாளத்தில் நின்று

குறைகளையே சுட்டுகிறான்

இருவருக்குமான

ஒரே விலைக்கு

ஏனிந்த பேரமோ

பார்த்துக் கொண்டிருப்பவன்

பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான் -

வியாபாரத்தையும்

வாழ்க்கையையும்

வைத்த கண் வாங்காமல்

ஜஹ்

44. நுனி தேடி

தவறின்
நொறுங்கி விடும்

தவறாது தப்பிப்பின்
ரசமிழக்கும்
நாளடைவில்

பிம்பங்கள் பதியப்பதிய
அழுக்கடையும்
புதிதும்

நேர் கோடறியா இயல்பில்
புடலை—
எளிதில் வளையும் முருங்கை
போகப் போகப் புளி

புழுக்களை யாரும்
வலிந்து புகுத்துவதில்லை
காய் கனிக்குள்

பூவில் விழுந்தது
கனியினுள்ளும்

கல் கட்டி நேர் செய்ய
முடியுமாவென
படியிறங்குகிறேன்
நுனிதேடி.

❀

45. நான் ஓய்வெடுக்கும் நேரம்

புறக்கணிக்கப்பட்ட
வர்ணங்களால்
அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன
பூக்கள்

விருப்பப்படி வட்டமடித்து
வரும்
வண்ணத்துப் பூச்சிகள்
வெவ்வேறு பூக்களில் அமர்கின்றன

மரத்தினடியில் நிழலாட
கம்மா நிற்கும் மரங்களை
கிச்சக் கிச்ச மூட்டி விளையாடுகின்றன
காற்றின் கைகள்

குளிருட்டப்பட்ட அறைகள்
முழுவதுமாய் மூடப்பட்டிருக்கின்றன
தார்ச்சாலையில் உச்சி நேரத்தில்
ஆட்கள் வேலை செய்கிறார்கள்

மதிய உணவு இடைவேளையில்
அணி வகுத்து நிற்கும் வாகனங்களை
வழிமறித்து
பசியூட்டும் சிவப்பு விளக்கு

நீலவானம் மேகங்களுக்கிடையில்
மூடியும் மூடாமல் காட்சியளிக்கிறது

பரபரப்பில்
சிதறித் தெறிக்கும்
கவிதைகள்
ஓய்வெடுக்கையில்
வந்தமர்கின்றன

ॐ

46. இடைவெளி

முன்பின்னான

என்

தலைமுறைக்கு

முறையாய் இன்னும் பிடிபட வில்லை

அறம் பொருள் இன்பம் எனும் பலவும்

அப்பா-அம்மா-ஆசான்-இறைவன்

அருஞ் சொற்பொருள் ஏதும் புரிபடவில்லை

படிக்கும் பாடமும்

பார்க்கும் படமும்

எது எதையோ

சொல்லிச் செல்கையில்

சிலாகிக்கப்படுகின்றன

தொழில் நுட்பமும் திரைக்கதையும்

இசைக் கோட்டுக் கசையும் பாடல் வரிகளும்

இருப்பினும்

இருக்கிறார்கள்

இங்கே

மகனோடு பேச முடியாத

அப்பனும்-

அப்பனிடம் பேச அஞ்சும்

மகனும்

மனைவியை ஐயுறும்

கணவனும்

மருமகனை எரித்துக் கொல்லும்

மாமியாரும்

தலைவனை அறியாதிருக்கும்

தொண்டனும்..

என -
இன்னும் நிறையவே
இருக்கிறார்கள்
இங்கு

ஒரே நேர் கோட்டின்
இரு நுனிகளை
வளைத்துப் பிணைக்கும்
குத்திரம் வசப்படுமா-
முன்பின்னாய் நீளம்
என் பரம்பரைக்கு

ஐசுர

47. மீண்டும்

மீண்டும் மீண்டும்
களை முளைக்கிறது
ஒட்டடை படிகிறது
இலை யுதிர்கிறது

மீண்டும்
இரவு பகல்

மீண்டும்
நீயா நானா

மீண்டும்
புதியன

மீண்டும்
கேள்விகள்

மீண்டும் மீண்டும்
ஏனோ
மீண்டு வருகின்றன.
மாண்டு விட்டனவையாய்
கருதப்படுவன வெல்லாம்

வேறு வழியில்லை
மீண்டும் மீண்டும்
வேட்டையாட வேண்டியதுதான்
மன விலங்குகளை.

ஊஊ

48. மறுபரிசீலனை

எது கொண்டு அறைந்தால்

பதியும்—

ஒதுக்கப்படுதலின் துயரம்

இரக்கமற்ற நெஞ்சுகளில்

அம்மாவின் கருவறைக்குள்

சாதி எழுதிய பெயர்பலகை

எதையும் பார்த்தாய் நினைவில்லை

அப்பாவின் உயிரணுவிலும்

அது பொறித்திருக்கப்படவில்லை

என்பதை...

அவ்வப்போது அறிமுகமாகும் பலருமென்னைச்

செட்டியா முதலியா தேவனா எனத்

துருவிக் கொண்டே

அணுகும் பொழுதுகள்

உறுதி செய்கின்றன

போகிற போக்கில்

நெஞ்சைக் கிளறி

நஞ்சை விதைத்து—

மண்ணின் மானத்தை

மண்ணிலேயே புதைக்க முனையும்

—மனவெளிக் கறையை

துடைத்தெடுக்க—இயலுமா

புதியதொரு துடைப்பத்திலேனும்.

❧

49. கால்களுக்கு ஒரு கணை

சாத்தானுக்கு இடம் கொடுத்து
சகல வக்கிரமும்-நெஞ்சில்
உக்கிரங் கொண்டாட

கால்கள் மட்டும் ஏன்
காலங்காலமாய்
ஏதுமறியாதது போல

கோயில்களை நோக்கி
யாத்திரை புரிகின்றன

ॐ

50. நாமே அரசாக

இருக்கையை மிதிக்காதீர்கள்-
இது நமது பேருந்து
தெருவில் சிறுநீர் கழிக்காதீர்கள்-
இது நமது தெரு
பூக்களைப் பறிக்காதீர்கள்-
இது நமது பூங்கா
சுவரில் அசுத்தம் செய்யாதீர்கள்-
இது நமது மருத்துவமனை
கொள்ளை அடிக்காதீர்கள்-
இவர்கள் நமது மக்கள்
ஏளனம் செய்யாதீர்கள்
இவர்கள் நமது பெண்கள்
குடி குடியைக் கெடுக்கும்
இது நமது குடும்பம்
சாலை விதியைக் கடைப்பிடியுங்கள்
இவை நமது பயணங்கள்
சாதிமதங்களுக்கு மண்டியிடாதீர்கள்
அவை நமது எதிரிகள்
மேற் காட்டிய எதையும்
மீறாதீர்கள்
இவையாவும்
நமக்காக நாம் செய்து கொண்டிருக்கும்
நம் எச்சரிக்கைகள்

ॐ

51. சொல் பொருள் உணர்

சொல்லப் படுகின்றன சொற்கள் -
சொல்லின் பொருள் அறியாது

செய்யப் படுகின்றன செயல்கள்
செயலின் பொருள் விளங்காது

சொல் தனது
செல்வாக்கிழந்தது
அதனால் தானென்று
அறியாதிருக்கிறது என் மொழியும்

மொழியிலென்ன இருக்கிறது
புதிதாக -
மொழிபவனிடம் இல்லாத போது

பாலென்ன நிரென்ன
விடமென்ன -
ஒட்டைப் பாத்திரத்தில்
ஊற்றப்படுவது
எதுவானாலென்ன

பொருளற்றுத்தான்
புரியப்படுகின்றன -

காதலெனும் அருஞ்சொல்லும்
தீவிரவாதமென்னும் வெறிச் செயலும்

ॐ

52. தூறல்

நுனிக் கிளையில்
பட்டுத் தெறித்து
இலை வழியோடித் திரண்டு
சொட்டுச் சொட்டாய்
நிலஞ்சேர்ந்து நிறக்கும்

∴ ∴ ∴

நீரம்புத்
தைக்கத் தைக்க-
நெஞ்சுயர்த்தும்
நீர்த்தளம்

∴ ∴ ∴

நிற்கும் நீரில்
விழும் நீர்
பூப்பறிக்கும்

∴ ∴ ∴

வானச் சிறு துண்டை
வாசலில் கண்டு
வாய்பிளந்து ஏறிட்டால்
என்
முகத்தை எனக்குக்காட்டித்
முகத்தை மறைத்துப் பார்க்கும்
நிலத்தில் விழுந்த வான்

❦

வாய்க்க வேண்டும்

ஒரு வரம்

ஒரு ஆணின்

முதிர்ந்த பரிணாமத்தையும்

முழுமையான பரிமானத்தையும்

உள்ளடக்கி-

எல்லாமாய் இருந்து

இல்லாமற் போன

என் தந்தையை

மீட்டெடுத்துக்

கைப் பிடித்து-

என் வீடு வரை

நடத்திவந்து-ஒரே ஒருநாள்

தங்க வைத்து

விதவைத்தாயின் கூந்தலில்

மல்லிகைப் பூச் சூடவும்

கண்ணீர் துளிகளாய்

தத்தளிக்கும்-

இளைய தம்பியருக்கும் தங்கையர்க்கும்

இன்பம் கொண்டு சேர்க்கவும்-

சொல்ல

நினைத்ததையெல்லாம்

அவர்

சொல்லிச் செல்லவும்

வந்து

வரமாகுமா

ஒரு நாள்?

ஒரே ஒரு நாள்

ॐ

54. செவிலியர்

புன்னகையோடு நுழைந்து
ஏதுவான இடம் பார்த்து
இதமாய் மருந்தேற்றுகிறாள்
ஒரு
சகோதரி

வந்ததும்
பளீரென கணை தொடுத்துவிட்டு—
பதிலுக்குக் காத்திராது
வெளியேறுகிறாள்
ஒரு
சகோதரி

இப்பொழுது எப்படி இருக்கிறது
பயமா,
இதற்கா
சிறுபிள்ளை மாதிரி
என்றெல்லாம்

பேசிக்கொண்டே
வாழைப்பழத்தில் ஊசி ஏற்றுவதுபோல்
முடித்துச் செல்கிறாள் ஒருத்தி

தொடுவது பாவம் போல்
தொட்டு—சட்டென
துரிதமாய் செலுத்தி
தேய்த்துக் கொள்ளுங்கள்
எனச் சொல்லி மறைகிறாள்
இன்னொருத்தி

கவலைப்படாதீர்கள்

வலிக்கவே வலிக்காதெனச் சொல்லி-

சொன்னபடி செய்து

புன்னகைக்கிறாள் மற்றொருத்தி

ஒவ்வொரு நாளும்

ஊசியும்-மருந்தும் ஒன்றுதான்

வலிகள் தான் வெவ்வேறு மாதிரியாய்

❀❀❀

55. காத்திருக்கும் அமுதசுரபி

சோறு போடுமா என்கிறான் பசித்தவன்
வேலை தருமா என்கிறான் வாலிபன்
மாலை கொண்டுமா என்கிறான் முதிர்கன்னி
வரி குறைக்குமா என்கிறான் முதலாளி
வீடு கொடுக்குமா என்கிறான் ஏழை
கல்லூரியில் இடம் கிடைக்குமா என்கிறார் தந்தை

இப்படித் தொடர்கிறது
என் கவிதை குறித்த ஏளனக் குறிகள்

வியப்புக்குறியுனுடே நான் மொழிகிறேன்
எல்லாம் தரும் என் கவிதை - ஆயின்
ஒரு நிபந்தனை

உங்களின் ஒருங்கிணைந்த
தேவைகளை வரிசைப்படுத்தி-
உங்களுள் ஒருவர் எழுந்து வாசியுங்கள்

வாசிக்க வாசிக்க
வழங்கக் காத்திருக்கிறது
என் கவிதை-
என்றபடி நிமிர்ந்தவன் அதிர்ந்தேன்-

சற்று நேரச் சலசலப்பின் பின்
மாயமாயினர் மனிதர் யாவரும்

கேட்டதெல்லாம் கொடுக்க
மீதமிருப்பது
என் கவிதை மட்டும்

∴ ∴ ∴

நடந்து காட்டும் மதியடி

விமர்சனங்கள்

வாயில் தோரணமாக வந்திருந்த
குளத்தில் கிடக்கும் குடம் அந்தக் குடத்திலும் கிடக்கும்
கொஞ்சம்-குளம் -வரிகள் ஒரு
அற்புதமான கற்பனை உலகத்துக்கு என்னை
இட்டுச் செல்கிறது. இப்படிப்பட்ட கற்பனை

வளம்தான் கவிஞரின் பலம். வாழ்த்துக்கள்.
மனிதன் தன்னையே சுயபரிசோதனை செய்து கொள்பவனாக
மாற வேண்டும் அப்படி மாறுகின்ற மனிதன் மகத்தானவன்.
புதுப்பார்வை கவிதை இதுபோன்ற
கருத்துக்களை வலுவாகச் சொல்கிறது.

தேவதை-கவிதை ஒரு வித்தியாசமான வரி வடிவம்.

மேகங்கள்-கவிதை நல்ல கற்பனை. சந்தமும்
கூடி அழகு சேர்த்திருக்கிறது.

எத்தனை நூல்கள் எழுதினாலும், ஒவ்வொரு
படைப்பாளிக்குள்ளும் அடிநாதமாய் ஒரு செய்தி
இருக்குமாம். அந்தச் செய்தி எல்லாப் படைப்புக்குள்ளும்
இனங்காட்டுமாம். உங்களிடம் உள்ள அப்படிப்பட்ட செய்தி
மனிதாபிமானம் என்று நான் கணிக்கிறேன். வாழ்த்துக்கள்.

தொடர்ந்து எழுதுங்கள், படியுங்கள், அதுதான்
எழுத்தாளர்களின் பலம்.

-முகில்.

❦

புதிதாய் விழுந்து முளைக்கனும் வானம்.
மார்க்கம் காட்ட வந்து மூர்க்க மூட்டி
வெறிக்கும் மதம்.

விந்தி விந்தி விரைந்து கொண்டிருக்கிறது
வேறு வழி அறியா வாழ்க்கை.

சொல்லிக் கொண்டே போகலாம்.
ஒவ்வொரு வரியிலும் உணர்ச்சி கொப்பளிக்கிறது.
சில கவிதைகளில் புது தரிசனங்கள் இட்டுகின்றன.
கரிசனங்களும் உண்டு.
கடிந்து சீறுவதும் உண்டு.

எல்லாக் கவிதைகளையும் இன்னொரு தடவை
இன்னொரு நேரம் படிக்கும் போது நிச்சயம்
வேறு அர்த்தங்களும் புலப்படுத்தக் கூடும்.

மனக்குள் கவிதை மழை அடித்து ஓய்ந்த
பிரமை.. புத்தகம் மூடும் போது.

புதிதாய் அர்த்த வாசல் திறந்து வைத்த அனுபவம்.

இன்னும்.. இன்னும்..

கவிதைச் சாரலில் நனைய நாங்கள் தயார்

அப்ப நீங்க?

ரிஷபன் ஆர். ஸ்ரீனிவாசன்.

❦

உங்களது கவிதைபுத்தக வெளியீட்டு
விழாவில் பார்வையாளராக பங்கேற்ற
மகிழ்வில் நான் இந்த மடலை வரைகின்றேன்.

தொடர்ந்து நிறைய எழுதுங்கள், நிறைய
முன்னேறுங்கள்.

அன்றைய தின விழா உங்களை சூரியனின்
உச்சிக்கே கொண்டு சென்றது:

இன்னும் இன்னும் நிறைய புத்தகங்களை
நீங்கள் எழுதி வானவில் மாலை சூடிட
வாழ்த்துகிறேன்.

எஸ். அறிவுமணி
திருச்சி

❦

இல்லாததாயிருந்தும் இருப்பதாகி
இருப்பதாயிருந்து இன்மையாக
இருக்கிறது எல்லாம் என்று
தத்துவப் புதிரில் தொடங்குகிறது
மிதியடியின் நடை - எனினும்
நடை நளினத்துடன் எளிமையும் கூட
பொருள் புரிந்து கவை கூட்ட
கூடவே நடக்கிறோம் அலுப்பின்றி
தம் மனவெளிக்கு மிகப் பிடிக்கும்
மழை காலம் - எனினும்

ம. திருவள்ளுவர்

ஒதுங்க இடம் தேடி ஒடுங்கும்
உயிர்களின் துயர் நினைவில்
உருகும் கவிஞனின் மனித நேயம்-

தாலாட்டாய் தன் கதை சொல்லி
யாவும் புரியும் முன்னே சிரித்திருந்தேன்
எல்லாம் புரிந்த பின்னே சிரிப்பிழந்தேன்-என
முரண் தொடையில் தொய்யும் கவிமின் குரல்-

சிறகின்றிப் பறக்கின்ற கிட்டுக்கள்!
தேன்மழையாய் சிந்துகிற மொட்டுக்கள்!! என
சந்தம் கொஞ்சும் கவிஞனின் சிந்து வரிகள்
வாசிக்கும் நம்மை வசீகரிக்கின்றன
மீண்டு தலைவாசலுக்கு வரும்போது.
எழுகிறது ஒரு கேள்வி மனத் திரையில்
நடந்து காட்டுவது மிதியடியா. . அடிமிதியா?
இங்கே வெளிச்சப்படுவது எல்லாம்-
இந்த சமகாலத் திருவள்ளுவர் கவிதைகள்
சப்பாணியையும் நடக்க வைக்கும் என்பது தான்!

- முங்காரி.

ஐஓஓ

ஒரு சத்தியமான படைப்பு படைத்தவனையும்
தன்னில் பதிய வைத்து விடுகிறது.

ஒவ்வொரு கவிதையிலும் சொல்ல நினைத்த
கருத்துக்கள் இலையில் பசுமைபோல்
இழைந்திருக்கிறது.

'நேற்று வீசிய காற்றில்' - இளமைப் பருவத்து
நிகழ்ச்சிகளை கூறும்பொழுது சந்தோஷ சாரலிலே
மூழ்க வைக்கிறார்.

யாரோ, ஒரு வாசகி.

ஐஓஓ

ம. திருவள்ளுவர் அவர்களின் 'நடந்து காட்டும் மிதியடி' என்கிற கவிதை நூலை அருமையான கவியரங்கக் கவிதைகளோடு ஒப்பிட்டுச் சொல்லலாம். 'நேற்று வீசிய காற்று' என்ற தலைப்பில் மிக அருமையாக, இவை எல்லாவற்றையும் கையாண்டிருக்கிறார்.

- என்.டி. ராஜ்குமார் (சதங்கை)

'நடந்து காட்டும் மிதியடி' நூலாசிரியர் தந்துள்ள ஒவ்வொரு கவிதையும் புதிய கோணத்தில் நம்மைச் சிந்திக்க வைக்கிறது. இந்த கவிதை நூல் தமிழ் பாசறையில் புதிய படைக்கலனாக இருந்து அனேக வெற்றிச் சாதனைகளைப் புரியும் என நம்பலாம்.

- தினகரன்

உரத்துக் குரல் கொடுக்கும் சில இடங்களில் இவரின் சொற் செரிமானம் பூரணத்துவத்தை நோக்கி நம்மை அழைத்துச் செல்கின்றன.

- வேட்கை

சிறகின்றிப் பறக்கின்ற சிட்டுக்கள்!
தேன்மழையாய் சிந்துகிற மொட்டுக்கள்!! என
சந்தம் கொஞ்சம் கவிஞரின் சிந்து வரிகள்
வாசிக்கும் நம்மை வகைக்கின்றன.
மீண்டும் தலைவாசலுக்கு வரும்போது...
எழுகிறது ஒரு கேள்வி மனத்திரையில்
நடந்து காட்டுவது மிதியடியா... அடிமிதியா?
இங்கே வெளிச்சப்படுவது எல்லாம் -
இந்த சமகாலத் திருவள்ளுவர் கவிதைகள்
சப்பாணியையும் நடக்க வைக்கும் என்பதுதான்!

- முங்காரி